

2. Przez planowaną oraz rzeczywistą akumulację rozumieć należy akumulację obliczoną od produkcji towarowej, na którą składa się ilość produkcji wytworzonej w przedsiębiorstwie zarówno z buraków cukrowych pochodzących z własnej kontraktacji, jak i otrzymanych w ramach przerzutów z innych przedsiębiorstw — z uwzględnieniem wyników działalności pozaoperacyjnej oraz ze sprzedaży towarów i materiałów.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy Wytwórni Alkoholu Bezwodnego, Rafinerii Soli Potasowych oraz Wytwórni Łodu Suchego Cukrowni Chelmska, Wytwórni: Rozpuszczalników i Cytrynianu Wapnia oraz Warsztatów Mechanicznych Cukrowni Racibórz, Wytwórni Rozpuszczalników Cukrowni Przeworsk, Wytwórni Cukierków Cukrowni Lublin oraz Wytwórni Noży Dyfuzyjnych we Włochach. Przez planowaną oraz rzeczywistą akumulację w wyżej wymienionych jednostkach rozumieć należy akumulację ze sprzedaży produkcji i usług z uwzględnieniem wyników działalności pozaoperacyjnej oraz ze sprzedaży towarów i materiałów.

4. Dla obliczenia zasadniczego funduszu zakładowego, kwoty poprawy akumulacji oraz tabeli odpisów dodatkowego funduszu zakładowego w przedsiębiorstwie, które w roku 1959 nie uzyskało uprawnień do pełnego zasadniczego funduszu zakładowego, przyjmuje się zamiast akumulacji rzeczywistej za rok 1959 — akumulację zaplanowaną na rok 1959 od produkcji towarowej w warunkach planu na rok 1960.

5. Niezależnie od korekt przewidzianych w art. 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), zwanej dalej „ustawą” — przy obliczaniu funduszu zakładowego w przemyśle cukrowniczym koryguje się ponadto akumulację o różnice dodatnie i ujemne z tytułu zmian wartości cukru w burakach cukrowych.

6. Fundusz zakładowy w przedsiębiorstwie powiększa się o odpisy z tytułu:

- 1) odstąpienia przez przedsiębiorstwo w ramach przerzutów buraków cukrowych na rzecz innego przedsiębiorstwa —

w wysokości 3 zł za tonę buraków odstąpionych w ramach przerzutów,

- 2) przebieglenia cukru surowego i cukrów żółtych pochodzących z importu — w wysokości 20 zł za tonę cukru białego otrzymanego z przebieglenia,
- 3) wyprodukowania cukru białego kryształu rafinowanego w przedsiębiorstwie nie posiadającym rafinerii — w wysokości 40 zł za tonę, o ile wyprodukowany cukier został zakwalifikowany do sprzedaży jako cukier rafinowany,
- 4) polepszenia jakości cukru białego kryształu zwykłego przy uzyskaniu zabarwienia:
 - poniżej 0,7° do 0,6° Stammera — w wysokości 2 zł za tonę,
 - poniżej 0,6° do 0,5° Stammera — w wysokości 4 zł za tonę,
 - poniżej 0,5° do 0,4° Stammera — w wysokości 6 zł za tonę,
 - poniżej 0,4° Stammera — w wysokości 8 zł za tonę,
- 5) polepszenia jakości cukru surowego przeliczonego według Rdt — w wysokości 2 zł za tonę przy uzyskaniu powyżej 93,5° Rdt do 94,0° Rdt, w wysokości 5 zł za tonę przy uzyskaniu powyżej 94,0° Rdt,
- 6) 50% zysku osiągniętego od zrealizowanych nie planowanych, dodatkowych usług nieprzemysłowych — pod warunkiem uprzedniego zatwierdzenia tych usług przez Zjednoczenie Przemysłu Cukrowniczego.
7. Fundusz zakładowy w przedsiębiorstwie zmniejsza się w przypadku:
 - 1) gorszej jakości cukru kryształu zwykłego przy uzyskaniu stopnia zabarwienia:
 - powyżej 1,0° do 1,2° Stammera — o 2 zł za każdą tonę,
 - powyżej 1,2° Stammera — o 4 zł za każdą tonę,
 - 2) gorszej jakości cukru surowego wyliczonej według Rdt:
 - poniżej 93,0° Rdt — o 3 zł za każdą tonę cukru.

254

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 sierpnia 1960 r.

w sprawie obniżenia stawki podatku obrotowego dla niektórych zakładów gastronomicznych i pensjonatów.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449) oraz art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 i z 1959 r. Nr 11, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Stawki podatku obrotowego obniża się:

- 1) do 6% — od obrotów ze sprzedaży lub wymiany do spożycia na miejscu potraw i napojów, osiąganych przez zakłady gastronomiczne, nie prowadzące sprzedaży napojów zawierających powyżej 18% alkoholu,
- 2) do 5% — od obrotów określonych w pkt 1 osiąganych przez zakłady gastronomiczne w miejscowościach o liczbie mieszkańców do 50.000, nie prowadzące sprzedaży napojów zawierających powyżej 18% alkoholu,
- 3) do 10% — od obrotów osiąganych przez pensjonaty nie prowadzące sprzedaży napojów zawierających powyżej 18% alkoholu.

2. Upoważnia się organy finansowe do częściowego za-
niechania ustalania zobowiązania podatkowego w podatku

obrotowym przez stosowanie stawki podatku obrotowego w wysokości 3% od obrotów osiąganych przez zakłady gastronomiczne w miejscowościach określonych w ust. 1 pkt 2, nie prowadzące sprzedaży napojów zawierających powyżej 18% alkoholu, jeżeli w tych miejscowościach sieć społecznych zakładów gastronomicznych nie jest wystarczająca do zaspokojenia potrzeb ludności, szczególnie w miejscowościach o znaczeniu turystycznym.

3. W przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449), podwyżka stawek tego podatku:

- 1) nie przekraczających 10% — wynosi 50% tych stawek,
- 2) przekraczających 10% — wynosi liczbę 5.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1960 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota